

вѹея; на това Іезавель отговорила: „какѡвъ си ты царь, кога ся поддавашъ на своя подданикъ? Встани яждь хлѣбъ и бжди спокоентъ, ни за что не мысли; Навоѹеово-то лозіе вземи отъ мене.“ Тя написала отъ имя-то на Ахава писмо до старѣйшины-тѣ и управители-тѣ на градъ Іезраель, и запечатала го съ царскый печать. Въ това писмо было заповѣдано, да обвинятъ Навуѹея чрѣзъ лжесвидѣтели, че той ужъ хулилъ Бога и злословилъ царя. Вслѣдствіе на това побии съ камане невиннаго Навуѹея.

Кога ся научила за смърть-тѣ Навуѹеовѣ, Іезавель казала Ахаву: „сега можешъ да вземешъ туне онова лозіе, което Навуѹей не рачеше да ти продаде съ пары: Навуѹей умрѣлъ“. Ахавъ тойчасъ отишълъ на мѣсто-то и влѣзълъ въ лозіе-то. Пророкъ Ілія, испратенъ отъ Бога, дошълъ тамъ до Ахава и казалъ му: „ты си убійца; отъ имя-то Божіе ти возвѣщавамъ, че на онова сѣщо мѣсто, гдѣто е пролита кръвь-та на невиннаго Навуѹея, ще ся пролее и твоя-та, а Іезавель ще изѣдѣтъ псета-та прѣдъ градъ Іезраель.

Три години подиръ това, Ахавъ добылъ въ сраженіе смъртнѣхъ ранѣхъ. Привезли го въ столицѣхъ-тѣхъ му, Самаріѣхъ, и погребли го. Колесница-та му была пълна съ кръвь, която текла отъ раны-тѣхъ. Неѣхъ измывали на онова сѣщо мѣсто, гдѣ была пролита кръвь-та Навуѹеова. А Божій сѣдъ надъ Іезавель ся свършилъ въ Іезраель на сѣщо-то мѣсто, гдѣ было лозіе-то Навуѹеово, което тя беззаконно присвоила. Кога военачалникъ Іиуѣй, който истребилъ племе-то Ахавово, влизалъ тържественно въ Іезраель, тя ся накытила, украсила си главѣхъ-тѣхъ и пристѣпила до прозореца да гледа тържественно-то шествіе на побѣдителя, който присвоилъ за себе царство-то Израилско и който былъ причинилъ смърть на сына ѹ, Іорама. Като ѣхъ видѣлъ, царя-тѣхъ изывкалъ на слугы-тѣхъ, които стояли при неѣхъ: „изхвърлете ѣхъ изъ прозореца!“ Тиѣхъ изхвърлили; стѣны-тѣхъ ся опръскали съ кръвь-тѣхъ ѹ, коніе-тѣхъ стѣпкали съ крака-та тѣло-то ѹ, и кога запо-